

Sygn. akt III CSK 333/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa L. B. i M. B.
przeciwko Skarbowi Państwa - Małopolskiemu Komendantowi Wojewódzkiemu
Policji w Krakowie i Skarbowi Państwa - Komendantowi Głównemu Policji
w Warszawie
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 22 maja 2015 r., sygn. akt I ACa 349/15,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony pozwanej na rzecz powodów kwotę 1800 zł
(tysiąc osiemset zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 stycznia 2015 r., III CSK 132/14 (nie publ.) Sąd Najwyższy zmienił zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 grudnia 2013 r., uchylając w części co do rozstrzygnięcia o roszczeniach powódki S.B. o odszkodowanie za pogorszenie sytuacji życiowej oraz o zadośćuczynienie, i zasądził z tego tytułu dalszą kwotę 70 000 złotych, uchylił zaskarżony wyrok w części co do rozstrzygnięcia o roszczeniach powodów L.B. i M.B. o zwrot kosztów pogrzebu i zasądził z tego tytułu dalszą kwotę 5 024,80 złotych, oddalił skargę kasacyjną powodów L. B. i M. B. od rozstrzygnięcia o roszczeniach o odszkodowania za pogorszenie sytuacji życiowej oraz uchylił zaskarżony wyrok co do rozstrzygnięcia o roszczeniu powodów L.B. i M.B. o zadośćuczynienie i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie do ponownego rozpoznania, który wyrokiem z dnia 22 maja 2015 r. zasądził od strony pozwanej na rzecz powodów kwoty po 50 000 złotych.

Skarb Państwa wniósł skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność, polegającą na uznaniu, że zainicjowanie postępowania o zawezwanie do próby ugodowej skutecznie przerwało bieg terminu przedawnienia roszczenia majątkowego o naprawienie krzywdy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie wykazano oczywistej zasadności skargi w rozumieniu przyjętym w judykaturze Sądu Najwyższego dotyczącej przyczyny kasacyjnej określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. (np. (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ.). Zawarte w skardze argumenty mają charakter polemiczny i nie obalają argumentów Sądu Apelacyjnego. Nie podważają także tezy, że zaskarżony wyrok - zwłaszcza przy uwzględnieniu treści wyroku Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2015 r. - odpowiada prawu i poczuciu sprawiedliwości.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

